

WYMAGANIA EDUKACYJNE- JĘZYK POLSKI W KLASIE 5 DO PROGRAMU *ZAMIEŃMY SŁOWO* (WSIP)

1. PÓŁROCZE

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Co nowego w piątej klasie? Poznajemy wymagania edukacyjne, listę lektur, nasz nowy podręcznik <i>Zamieńmy słowo,</i> kl. 5	– zapoznaje się ze spisem treści podręcznika – podaje przykłady lekcji literackich, językowych i kulturowych – podaje przykłady lektur obowiązujących i uzupełniających – pod kierunkiem korzysta z podręcznika	– orientuje się w budowie podręcznika – rozpoznaje lekcje literackie, językowe i kulturowe – zna lektury obowiązkowe i uzupełniające – korzysta z podręcznika	– omawia budowę podręcznika – wyjaśnia, czym różnią się lekcje literackie, językowe i kulturowe – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – świadomie korzysta z podręcznika	– funkcjonalnie korzysta ze spisu treści – omawia różnice między lekcjami literackimi, językowymi i kulturowymi – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – funkcjonalnie korzysta z podręcznika	– samodzielnie i poprawnie korzysta z całego podręcznika
Rozdział I. Zaangażowanie						
2.	Chcę biec i biec bez końca!	– wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu i wskaże przy pomocy nauczyciela,	– wskazuje osobę mówiącą w wierszu	– wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu	– charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	Joanna Kulmowa, <i>Prośba o nieskończenie</i>	– wie, czego może dotyczyć refleksja nad życiem – wskazuje synonim wśród innych wyrazów – tworzy prostą notatkę i ilustrację do wiersza przy pomocy nauczyciela	– wypowiada się na temat refleksji nad życiem – wyjaśnia, co to jest synonim – tworzy prostą notatkę graficzną – przygotowuje prostą ilustrację do wiersza	– przedstawia refleksje nad życiem – podaje definicję synonimu – tworzy ciekawą notatkę graficzną – przygotowuje ilustrację do wiersza	– formułuje refleksję nad życiem – wskazuje synonimy – tworzy rozbudowaną notatkę graficzną – przygotowuje ciekawą ilustrację do wiersza	
3.	I ja mogę znaleźć skarb! Tworzymy plan wydarzeń. Agnieszka Stelmazyk, <i>Kroniki Archeo. Tajemnica klejnotu Nefertiti</i> (fragmenty)	– rozróżnia pojęcia akcji i fabuły – wyodrębnia zdarzenia w tekście – potrafi sformułować wnioski przy pomocy nauczyciela – buduje prosty argument – wypowiada się na temat wcześniejszych wydarzeń	– wyjaśnia pojęcia akcji i fabuły – podaje zdarzenia składające się na akcję – formułuje wnioski na podstawie tekstu – podaje argumenty – podaje, jak mogły przebiegać wcześniejsze wydarzenia, opracowuje w grupie plan wydarzeń	– wypowiada się na temat akcji i fabuły – wypowiada się na temat zdarzeń, tworzy punkty planu ramowego – prezentuje wnioski na podstawie tekstu – porządkuje argumenty – opowiada o wcześniejszych wydarzeniach	– wyjaśnia, czym różnią się akcja i fabuła – porządkuje wydarzenia składające się na akcję, tworzy punkty planu ramowego i szczegół – uzasadnia wnioski na podstawie tekstu – podaje przekonujące argumenty – pisze twórczy ciąg dalszy wydarzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
4.	Przypadek decyduje, jaką końcówkę rzeczownik zyskuje	– rozpoznaje rzeczownik wśród innych części mowy – podaje pytania odmiennych części mowy - wymienia nazwy przypadków i pytania	Spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: - rozpoznaje formy rzeczownika -odmienia przez przypadki w liczbie pojedynczej	Spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: -rozpoznaje formy przypadków wyrazów -stosuje poprawne formy rzeczowników -oddziela temat od końcówki	Spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: -określa przypadek rzeczownika w zdaniu -stosuje poprawne formy rzeczowników z zdaniach -odmienia rzeczowniki przez przypadki; liczba poj. I l. mnoga	Spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: -rozpoznaje przypadek na podstawie końcówki rzeczownika -stosuje poprawne formy rzeczownika w wypowiedzeniach własnych
5.	Nie będziemy mieć trudności ze wskazaniem oboczności	-Wie, czym są temat i końcówka -wie, czym jest oboczność	Spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: -wskazuje oboczności w wyrazach	Spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: -wskazuje w wyrazie temat oboczny i oboczności	Spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: -wskazuje tematy i oboczności w grupach wyrazów	Spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: -samodzielnie podaje przykłady wyrazów, w których zachodzą oboczności
6.	Zróbmy to razem dla Klary! Ewa Świerżewska, Łukasz Świerżewski, <i>Projekt</i> (fragmenty)	– zna pojęcia <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – wie, co to jest narracja	– tworzy definicje pojęć <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – zna dwa typy narracji	– wypowiada się na temat pojęć <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – rozróżnia typy narracji	– wyjaśnia pojęcia <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– przedstawia bohaterów – zna i stosuje podstawowe zasady pisowni wyrazów z ó – przedstawia dalszy ciąg historii – wie, że należy pomagać innym, –wyszukuje wskazane informacje w internecie	– wypowiada się na temat bohaterów – stosuje zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy dalszy ciąg historii – wymienia korzyści płynące z pomagania innym – wyszukuje informacje w internecie	– omawia bohaterów – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów z ó – wypowiada się na temat dalszego ciągu historii – wypowiada się na temat korzyści płynących z pomagania innym – omawia informacje wyszukane w internecie	– omawia cechy narracji pierwszo- i trzecioosobowej – charakteryzuje bohaterów – stosuje zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy interesujący dalszy ciąg historii – tworzy listę korzyści płynących z pomagania innym – porządkuje informacje z internetu	
7.	Tworzę, działam – opowiadam!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, jak określić temat pracy – zna elementy świata przedstawionego – wie, co to jest plan ramowy	– zna cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – przedstawia temat pracy – ustala elementy świata przedstawionego – wie, jak stworzyć plan ramowy	– wypowiada się na temat opowiadania jako formy wypowiedzi – wypowiada się o temacie pracy – omawia elementy świata przedstawionego – wyjaśnia, jak stworzyć plan ramowy – omawia wydarzenia – prezentuje opis osoby, miejsca, przedmiotu	– omawia cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – określa temat pracy – prezentuje elementy świata przedstawionego – tworzy plan ramowy – porządkuje wydarzenia – wprowadza opis osoby, miejsca, przedmiotu	– pisze opowiadanie twórcze, stosując wszystkie cechy tej formy wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– wyodrębnia wydarzenia – wie, co to jest opis miejsca, osoby, przedmiotu – wie, co to jest narracja – wie, co to jest wypowiedzenie – wie, jak zadbać o poprawność językową – zna rolę tytułu – wie, co to jest akapit	– prezentuje wydarzenia – wie, że opis osoby, miejsca, przedmiotu wzbogaca opowiadanie – zna rodzaje narracji – stosuje różne typy wypowiedzi – wyjaśnia, jak zadbać o poprawność językową – proponuje tytuł – zna rolę akapitów	– omawia rodzaje narracji – funkcjonalnie stosuje różne typy wypowiedzi – omawia poprawność językową – podaje kilka wersji tytułu – omawia rolę akapitów	– wprowadza określony sposób narracji – stosuje różne typy wypowiedzi i bogate słownictwo – dba o poprawność językową – nadaje tytuł – stosuje akapity	
8.	Zróbmy coś wspólnie! Janusz Korczak, <i>O gazetce szkolnej</i> (fragmenty)	– rozpoznaje artykuł wśród innych form publicystycznych – zna pojęcie redaktora – zna pojęcie związku frazeologicznego – podaje przykłady porażek, które poniósł w życiu	– wie, co to jest artykuł – wyjaśnia, co należy do zadań redaktora – wie, co to jest związek frazeologiczny – ma świadomość, że w życiu ponosimy porażki	– omawia znane artykuły – omawia pracę redaktora – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – ustosunkowuje się do porażki w życiu – bierze udział w powstaniu gazetki szkolnej	– wyjaśnia, co to jest artykuł – wyjaśnia, czym zajmuje się redaktor – objaśnia znaczenia związków frazeologicznych – określa korzyści z porażek w życiu	– pisze artykuł do gazetki szkolnej

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– obserwuje powstawanie gazetki szkolnej	– projektuje okładkę gazetki szkolnej		– tworzy listę ciekawych tematów gazetki szkolnej	
9.	W Grecji, Holandii czy w Gdyni – działać można wszędzie!	– wie, jak zapisać wyrazy z <i>-ji, -ii, -i</i> – utrwala wiedzę na temat pisowni takich wyrazów	– zna zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – ćwiczy formę zapisu takich wyrazów	– stosuje zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – poprawnie zapisuje większość takich wyrazów	– omawia zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – poprawnie zapisuje takie wyrazy	– zna i stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów zakończonych na <i>-ji, -ii, -i</i>
10.	Co, gdzie i kiedy, czyli poznajemy realia życia chłopców LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> (*dopuszcza się możliwość zmiany kolejności omawiania lektur w zależności od ich dostępności)	– zwraca uwagę na czas i miejsce akcji – wie, na czym polega szczegółowy plan wydarzeń – zna pojęcie punktu kulminacyjnego akcji – zna pojęcia wątku głównego i wątków pobocznych – określa tematykę powieści	– rozpoznaje czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń – wie, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wątek główny i wątki poboczne – rozpoznaje tematykę powieści	– wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, jak napisać szczegółowy plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wyjaśnia, co to jest wątek główny i wątki poboczne – wypowiada się o tematyce powieści	– omawia czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń – wskazuje punkt kulminacyjny akcji – wskazuje wątek główny i wątki poboczne – omawia tematykę powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
11.	Tak różni, a jednak podobni – poznajemy	– zwraca uwagę na bohaterów	– wyodrębnia bohaterów	– wypowiada się na temat bohaterów	– opowiada o losach bohaterów	– samodzielnie analizuje

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	bohaterów powieści LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– rozpoznaje cechy bohaterów – rozpoznaje zachowanie postaci – rozpoznaje strony konfliktu – omawia przebieg konfliktu – wie, jak napisać opowiadanie	– określa cechy bohaterów – wypowiada się na temat zachowania postaci – dostrzega konflikt między bohaterami – relacjonuje racje obu stron – pisze opowiadanie	– wypowiada się na temat cech bohaterów – opowiada o zachowaniu postaci – omawia konflikt między bohaterami – ocenia obydwie strony konfliktu – pisze rozbudowane opowiadanie	– charakteryzuje bohaterów – ocenia zachowanie postaci – wyjaśnia, na czym polegał konflikt między bohaterami – podaje propozycję rozwiązania konfliktu – pisze ciekawe opowiadanie	i interpretuje powieść
12.	W pewnym mieście, na pewnym placu... LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na informacje o Placu Broni – wie, że Plac Broni był ważny dla bohaterów – zna podstawowe zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – wie, jak stworzyć mapę myśli	– zbiera materiał do opisu Placu Broni – omawia znaczenie Placu Broni dla bohaterów – zna zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy mapę myśli	– porządkuje materiał do opisu Placu Broni – wypowiada się na temat znaczenia Placu Broni dla bohaterów – omawia zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy funkcjonalną mapę myśli	– opisuje Plac Broni, – wyjaśnia, dlaczego Plac Broni był ważny dla bohaterów – pisze poprawnie nazwy dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy rozwiniętą mapę myśli	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
13.	Kiedy nie wszystko kończy się dobrze LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– wyodrębnia głównego bohatera – rozpoznaje cechy bohatera – dostrzega relacje Nemeczka z innymi bohaterami – opowiada o jednej ze scen z życia Nemeczka	– wymienia etapy życia głównego bohatera – nazywa cechy bohatera – omawia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – przygotowuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– opowiada o etapach życia głównego bohatera – omawia cechy głównego bohatera – wypowiada się na temat relacji Nemeczka z innymi bohaterami – wypowiada się o jednej ze scen z życia Nemeczka	– dostosowuje etapy życia głównego bohatera do osi czasu – ocenia zachowanie i cechy bohatera – ocenia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – prezentuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
14.	Zaangażowanie. Podsumowanie rozdziału I +praca klasowa 1 Janet Tashjian, <i>Moje życie jako... youtuber</i> materiał z rozdziału I	– wyodrębnia bohatera – wie, co to jest plan wydarzeń – zna pojęcie fabuły – wie, co to jest narracja – wie, jak odmienia się rzeczownik – wie, jak zapisać rzeczowniki	– przedstawia bohatera – wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, co to jest fabuła – zna rodzaje narracji – zna nazwy i pytania przypadków rzeczownika	– omawia cechy bohatera – wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest fabuła – rozpoznaje rodzaje narracji – zna kolejność przypadków	– ocenia bohatera – tworzy plan wydarzeń – omawia fabułę – omawia rodzaje narracji – odmienia rzeczowniki przez przypadki – poprawnie zapisuje nazwy z zakończeniami <i>ji, -ii, -i</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst – zna i rozumie wszystkie treści literackie i językowe zawarte w rozdziale I

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		z zakończeniem <i>-ji, -ii, -i</i>	– zna zasady zapisu nazw z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>	– wyjaśnia zasady pisowni rzeczowników z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>		
Rozdział II. Hojność						
15.	Kto stanie w obronie braci mniejszych? Dorota Combrzyńska-Nogała, <i>Bracia mniejsi</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna opowiadanie jako gatunek literacki – wie, że istnieją różne rodzaje opowiadań – wyodrębnia bohaterów – wie, jakie postępowanie jest niewłaściwe – zna cechy plakatu jako tekstu kultury – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– rozpoznaje temat utworu – rozpoznaje opowiadanie jako gatunek literacki – zna rodzaje opowiadań – opowiada o postępowaniu bohaterów – wypowiada się na temat niewłaściwego postępowania – prezentuje projekt plakatu – zna zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– wypowiada się o temacie utworu – wie, czym się cechuje opowiadanie – wie, że utwór jest opowiadaniem obyczajowym – wypowiada się na temat postępowania bohaterów – podaje przyczyny niewłaściwego postępowania bohaterów – podaje elementy plakatu – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– określa problematykę utworu – wyodrębnia opowiadanie spośród innych gatunków literackich – zna cechy opowiadania obyczajowego – ocenia postępowanie bohaterów – podaje konsekwencje niewłaściwego postępowania – omawia projekt plakatu – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
16.	Reklama? Ogłaszamy akcję: Zwierzęta potrzebują naszej hojności	– podaje przykłady na otaczające go reklamy – wie, co składa się na język reklamy – wyodrębnia ogłoszenie spośród innych form użytkowych	– wie, co to jest reklama – rozpoznaje język reklamy – pisze proste ogłoszenie	– podaje elementy składowe reklamy – odczytuje język reklamy – pisze ciekawe ogłoszenie	– wskazuje cele reklamy – omawia cechy języka reklamy – pisze ogłoszenie, uwzględniając wszystkie cechy tej formy wypowiedzi	– jest świadomym odbiorcą reklamy – tworzy krótkie slogany reklamowe
17.	Korespondencja bez koperty i znaczka	– styka się w codziennym życiu z SMS-em i e-mailem – wie, że istnieje oficjalna i nieoficjalna odmiana polszczyzny – zna skrót <i>SMS</i> – zna pojęcie znaków diakrytycznych	– wie, co to jest e-mail i SMS – zna oficjalną i nieoficjalną odmianę polszczyzny – zna zasady odmiany skrótu <i>SMS</i> – pisze e-maile i SMS-y – wie, co to są znaki diakrytyczne	– wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – podaje różnice między oficjalną a nieoficjalną odmianą polszczyzny – omawia zasady odmiany skrótu <i>SMS</i> – stosuje znaki diakrytyczne	– pisze e-maile i SMS-y – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – poprawnie odmienia skrót <i>SMS</i> – wyjaśnia znaczenie znaków diakrytycznych	– pisze poprawnie SMS-y i e-maile
18.	Czy można pomóc złamanemu sercu? Roksana Jędrzejewska-	– wie, że teksty mogą mieć sens dosłowny i przerośny – zna pojęcie przerośni	– dostrzega sens dosłowny i przerośny tekstu – wie, co to jest przerośnia	– wyjaśnia sens dosłowny i przerośny tekstu – podaje przykład przerośni	– omawia sens dosłowny i przerośny tekstu – wyszukuje przerośnię w tekście	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	Wróbel, <i>Pracownia Aurory</i> (fragmenty)	– rozumie przenośnię – wie, jak napisać e-mail	– wyjaśnia przenośnię – pisze prosty e-mail	– omawia znaczenia przenośni – pisze e-mail	– podaje znaczenia dosłownie i przenośne – pisze ciekawy e-mail	
19.	Takie proste słowa Halina Poświatowska, [Trzeba nam dużo prostych słów]	– wie, co to jest przesłanie utworu – wie, że tekst może mieć znaczenia dosłowne i niedosłowne – nazywa wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – wie, co to jest przekład intersemiotyczny	– rozpoznaje przesłanie utworu – odczytuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – wskazuje najważniejsze wartości – wypowiada się na temat emocji wywołanych przez wiersz – tworzy prosty przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– omawia przesłanie utworu – omawia znaczenia dosłowne i niedosłowne – omawia najważniejsze wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – tworzy przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– formułuje przesłanie utworu – formułuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – uzasadnia najważniejsze wartości – omawia emocje wywołane przez wiersz – tworzy ciekawy przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
20.	Wykonano zadanie? Rozumie się! O nieosobowych formach czasownika	– wie, że czasownik może występować w formach nieosobowych	– rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– omawia formy nieosobowe zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> – omawia konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i>	– stosuje w praktyce nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– poprawnie rozpoznaje i stosuje formy nieosobowe czasownika

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– zna konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – wie, jak używać form nieosobowych czasownika – wie, że można przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	– rozpoznaje konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – zna zasady używania nieosobowych form czasownika – wie, jak przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	– omawia zasady używania nieosobowych form czasownika – wyjaśnia, jak przekształcać formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	– stosuje konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – stosuje zasady używania form nieosobowych czasownika – przekształca formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	
21.	Pogłębiam wiedzę o czasowniku w trybie... ekspresowym!	– wie, co to jest tryb czasownika – wie o istnieniu różnych trybów czasownika – wie, że można przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– wie, że czasownik odmienia się przez tryby – rozpoznaje różne tryby – wie, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– podaje tryby czasownika – omawia różne tryby czasownika – wyjaśnia, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– odmienia czasownik przez tryby – stosuje w praktyce różne tryby czasownika – przekształca zdanie z jednego trybu w inny	– poprawnie rozpoznaje i stosuje tryby czasownika
22.	Problemy z zapisem i wymową czasowników z częstką -by	– wie, jakie znaczenie niesie ze sobą częstka <i>-by</i>	– zna zasady pisowni czasownika z częstką <i>-by</i>	– omawia zasady pisowni częstki <i>-by</i> – omawia akcent czasowników	– stosuje w praktyce zasady pisowni czasownika z częstką <i>-by</i>	– stosuje poprawnie zapis częstki <i>-by</i> – poprawnie akcentuje wyrazy

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– wie, co to jest akcent	– wie, gdzie leży akcent w czasownikach		– poprawnie akcentuje czasowniki	
23.	Kiedy spełniają się życzenia Katherine Applegate, <i>Drzewo życzeń</i> (fragmenty)	– wie, kto to jest narrator – wyodrębnia bohaterkę – zbiera materiał do opisu dębu – wie, jak wykonać pracę plastyczną	– rozpoznaje narratora – prezentuje bohaterkę – opisuje dąb, bohatera opowiadania – wykonuje prostą pracę plastyczną	– omawia narratora w utworze – omawia cechy bohaterki – ciekawie opisuje dąb – wykonuje pracę plastyczną	– określa narratora – wskazuje emocje i uczucia bohaterki – używa środków artystycznych przy opisie dębu – wykonuje ciekawą pracę plastyczną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
24.	19. Hojność. Podsumowanie rozdziału II + praca klasowa 2 materiał z rozdziału II	– wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest przesłanie dzieła – wie o istnieniu sensu dosłownego i niedosłownego – zna pojęcie przenośni – wyróżnia opowiadanie spośród innych gatunków – rozpoznaje SMS i e-mail – wie, jak stworzyć plakat – rozpoznaje reklamę – wie o istnieniu nieosobowych form czasownika – wie, co to jest tryb czasownika – wie, co to jest akcent	– rozpoznaje tematykę utworów – dostrzega przesłanie dzieła – rozpoznaje sens dosłowny i niedosłowny – wie, co to jest przenośnia – wie, co to jest opowiadanie obyczajowe – wie, co to jest e-mail i SMS – tworzy prosty plakat – wie, co to jest reklama – rozpoznaje nieosobowe formy czasownika – zna różne tryby czasownika	– omawia tematykę utworów – omawia przesłanie dzieła – omawia sens dosłowny i niedosłowny – wyjaśnia znaczenie przenośni – omawia opowiadanie obyczajowe – wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – tworzy ciekawy plakat – odczytuje reklamę – omawia nieosobowe formy czasownika – omawia różne tryby czasownika – omawia akcent czasownika	– określa problematykę utworów – formułuje przesłanie dzieła – formułuje sens dosłowny i niedosłowny – wskazuje w tekście przenośnię – podaje cechy opowiadania obyczajowego – pisze e-maile i SMS-y – prezentuje plakat – tworzy slogan reklamowy – stosuje nieosobowe formy czasownika – stosuje różne tryby czasownika – poprawnie akcentuje czasowniki	– zna materiał zawarty w rozdziale II – samodzielnie analizuje i interpretuje zawarte w nim teksty – redaguje opowiadanie na zadany temat zgodnie z zasadami gatunku

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
			– wie, jak akcentować czasowniki			

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
Rozdział III. Dziedzictwo antyczne						
25.	Trudne początki, czyli jak powstał świat według starożytnych Greków Katarzyna Marciniak, <i>Dzieciństwo bogów i ludzi</i> (fragmenty)	– kojarzy pojęcia mitu i mitologii z antyczną kulturą Grecji – wydobywa informacje na temat początków świata – kojarzy nazwy bogów greckich – zna słowo <i>chaos</i> – podaje nazwy niektórych bogów greckich – zna pojęcie mitu – zbiera materiał do opisu Gai lub Uranosa	– zna pojęcia mitu i mitologii – odtwarza początki świata według starożytnych Greków – zna najważniejszych greckich bogów – określa znaczenie słowa <i>chaos</i> – podaje nazwy bóstw greckich – rozpoznaje mit jako gatunek – porządkuje materiał do opisu Gai lub Uranosa	– omawia pojęcia mitu i mitologii – opowiada o początkach świata według mitów starożytnej Grecji – wypowiada się na temat najważniejszych bogów greckich – wyjaśnia, jak pojęcie <i>chaos</i> jest związane z początkiem świata według antycznych Greków – omawia mit jako gatunek – wskazuje powiązania między bogami greckimi – opowiada o Gai lub Uranosie	– wyjaśnia pojęcia mitu i mitologii – wypowiada się na temat początków świata według starożytnych Greków – tworzy drzewo genealogiczne najważniejszych bogów greckich – podaje synonimy i antonimy słowa <i>chaos</i> – podaje kolejność wyłaniania się bóstw – podaje cechy mitu jako gatunku – opisuje Gaję lub Uranosa	– samodzielnie wydobywa i porządkuje informacje zawarte w tekście
26.	Kto podarował ludziom życie i ogień? Nikos Chadzinikolau, Ares	– zna rolę Prometeusza w powstaniu ludzi – wyodrębnia z tekstu postać Prometeusza	– wie, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie	– opowiada o powstaniu człowieka według antycznego mitu – opowiada o Prometeuszu	– wyjaśnia, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	Chadzinikolau, <i>Prometeusz</i> (fragmenty)	– zna pojęcie szacunku – zna pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – dostrzega ważne elementy obrazu Petera Paula Rubensa – wie, jak napisać podziękowanie – wie, jak napisać notatkę biograficzną	– przedstawia Prometeusza – omawia przejawy szacunku – omawia pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – opisuje obraz Petera Paula Rubensa – pisze proste podziękowanie dla Prometeusza – tworzy prostą notkę biograficzną	– określa postawę szacunku – wypowiada się na temat pojęć prometeizmu i postawy prometejskiej – wypowiada się na temat obrazu Petera Paula Rubensa – pisze podziękowanie dla Prometeusza – tworzy notatkę biograficzną	– wymienia cechy Prometeusza – wypowiada się na temat szacunku – wyjaśnia pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – wyjaśnia związek obrazu Petera Paula Rubensa z mitem – pisze rozwinięte podziękowanie dla Prometeusza – tworzy rozwiniętą notkę biograficzną	
27.	Demeter i Kora oraz plan podstępnych bogów Wanda Markowska, <i>Demeter i Kora</i> (fragmenty)	– zwraca uwagę na tematykę mitu – rozpoznaje emocje Demeter – zna pojęcie związku frazeologicznego – wie, co to jest plan szczegółowy	– zna tematykę mitu – nazywa emocje Demeter – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać plan szczegółowy – zna zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– wypowiada się o tematyce mitu – określa emocje Demeter – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – omawia zasady pisania planu szczegółowego – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– opowiada o tematyce mitu – wypowiada się na temat emocji Demeter – wyjaśnia znaczenie związku <i>kamienna twarz</i> – pisze plan szczegółowy mitu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – wie, na czym polega scenka dramowa	– przygotowuje przy pomocy scenkę dramową	– bierze udział w scenie dramowej	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – kieruje przygotowaniem scenki dramowej	
28.	Konsekwencje niedyskrecji Jan Parandowski, <i>Szyf (fragmenty)</i>	– prezentuje Syzyfa – wyodrębnia cechy bohatera – wie, co to jest przesłanie utworu – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać list	– omawia zachowanie bohatera mitu – nazywa cechy bohatera – rozpoznaje przesłanie mitu – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list	– wypowiada się na temat zachowania bohatera mitu – ocenia bohatera – omawia przesłanie mitu – wypowiada się na temat związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list, w którym przedstawia argumenty	– wskazuje konsekwencje działania bohatera mitu – charakteryzuje bohatera – odczytuje naukę płynącą z mitu – podaje współczesne przykłady syzyfowej pracy – pisze list, w którym uzasadnia argumenty	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
29.	Siła charakteru	– wyodrębnia postacie – zwraca uwagę na słownictwo potrzebne do opisu wyglądu	– przedstawia postacie – zbiera słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – nazywa cechy bohatera	– ocenia postacie – porządkuje słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – omawia cechy bohatera – porządkuje informacje o zdolnościach,	– charakteryzuje postacie – opisuje wygląd postaci – podaje przykłady zachowania postaci – prezentuje informacje o zdolnościach,	– samodzielnie pisze rozwiniętą charakterystykę postaci

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– dostrzega cechy bohatera – zwraca uwagę na informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej postaci – zwraca uwagę na informacje o zachowaniu i postawie postaci – wie, na czym polega kompozycja charakterystyki – zna główne postaci mitologiczne	– wyszukuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – wypowiada się na temat zachowania i postawy postaci – dostrzega kompozycję charakterystyki – zna postaci mitologiczne	- umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – omawia zachowanie i postawę postaci – omawia kompozycję charakterystyki – charakteryzuje postacie mitologiczne	- umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – ocenia zachowanie i postawę postaci – zwraca uwagę na kompozycję charakterystyki, jego poprawność językową oraz estetykę zapisu – odgaduje na podstawie cech imiona postaci mitologicznych	
30.	łatwe, łatwiejsze, najłatwiejsze jest stopniowanie przymiotnika	– wie, co to jest przymiotnik jako część mowy – wie, że przymiotnik się stopniuje – zna funkcje przymiotnika – zna podstawowe zasady pisowni	– rozpoznaje przymiotnik wśród innych części mowy – zna stopnie przymiotnika – wie, że przymiotniki służą do opisu – zna zasady pisowni zakończeń	– omawia cechy przymiotnika – omawia stopnie przymiotnika – wie, jak wykorzystać przymiotnik do opisu – omawia zasady pisowni przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym	– podaje cechy przymiotnika – stopniuje przymiotniki – wykorzystuje przymiotniki do opisu – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników w	– wie wszystko o przymiotniku, stosuje poprawnie i funkcjonalnie przymiotniki w wypowiedziach

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		zakończyć przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – rozpoznaje przymiotniki, które się nie stopniują	przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – wie, że nie wszystkie przymiotniki się stopniują	– omawia przymiotniki, które się nie stopniują	stopniu wyższym i najwyższym – podaje przykłady przymiotników, które się nie stopniują	
31.	Nie najtrudniejsze to zadanie... – <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przymiotnikami we wszystkich stopniach	– zna zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– omawia zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– poprawnie zapisuje <i>nie</i> z wszystkimi formami przymiotnika
32.	27. Zachować umiar w marzeniach Steve Parker, David West, <i>Dedał i Ikar</i> (fragment)	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje uczucia Dedala – rozpoznaje cechy bohaterów – wie, co to jest frazeologizm – zna komiks jako tekst kultury – uważnie ogląda dzieła plastyczne	– wie, co to jest fabuła – nazywa uczucia Dedala – nazywa cechy charakteru bohaterów – zna frazeologizm <i>ikarowe loty</i> – rozpoznaje komiks jako tekst kultury	– omawia fabułę utworu – omawia uczucia Dedala – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – omawia komiks jako tekst kultury – omawia związki dzieł plastycznych z mitem – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h</i>	– podaje treść fabuły – wypowiada się na temat uczuć Dedala – wypowiada się na temat cech charakteru bohaterów – wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – podaje cechy komiksu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – wie, co to jest scenka dramatowa – wie, jak formułować pytania	– dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – bierze udział w scenie dramatowej – przygotowuje pytania do bohaterów mitu	– bierze czynny udział w scenie dramatowej – omawia pytania do bohaterów mitu	– wyjaśnia, na czym polegają związki dzieł plastycznych z mitem – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – przygotowuje scenkę dramatową – prezentuje pytania do bohaterów mitu	
33.	Silny jak Herkules! Jan Parandowski, <i>Herakles</i> (fragmenty)	– zna słowo <i>heros</i> – wie, jakie prace wykonywał Herakles – wie, co to jest frazeologizm – rozpoznaje cechy Heraklesa – zbiera informacje o postępowaniu Heraklesa – zna pojęcie synonimu – wie, co to jest przekład intersemiotyczny	– wie, kto to jest heros, – nazywa prace Heraklesa – zna frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – nazywa cechy Heraklesa – opowiada o postępowaniu Heraklesa – wie, co to jest synonim – wykonuje prosty przekład	– omawia znaczenie słowa <i>heros</i>, – omawia prace Heraklesa – omawia frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – ocenia cechy Heraklesa – wypowiada się na temat postępowania Heraklesa – podaje przykłady synonimów – wykonuje przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>heros</i>, – opowiada o pracach Heraklesa – wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>stajnia Augiasza</i> – wypowiada się na temat cech Heraklesa – ocenia postępowanie Heraklesa – wskazuje synonim rzeczownika <i>siłacz</i> – wykonuje ciekawy przekład	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– wie, jak napisać opowiadanie – wie, jak napisać SMS	- intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki – tworzy proste opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze SMS, który bohater mógł napisać do matki	– pisze opowiadanie o Heraklesie – pisze rozwinięty SMS, który bohater mógł napisać do matki	- intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki jednej z prac Heraklesa – tworzy ciekawe opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze ciekawy SMS, który bohater mógł napisać do matki	
34.	Bohater potrzebny od zaraz Krzysztof Ulanowski, <i>Niść Ariadny</i> (fragmenty)	– zna pojęcie wątku głównego w utworze – zwraca uwagę na bohaterów mitu – wyodrębnia postać Tezeusza – rozpoznaje motyw labiryntu – wie, co to jest frazeologizm – dostrzega ważne elementy dzieł plastycznych związanych z mitem	– wie, co to jest wątek główny w utworze – rozpoznaje bohaterów mitu – opowiada o Tezeuszu – wie, że labirynt ma symboliczne znaczenie – zna frazeologizmy związane z mitem – dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem	– omawia wątek główny mitu – wypowiada się na temat bohaterów mitu – wymienia czyny Tezeusza – opowiada o znaczeniach labiryntu – wypowiada się na temat frazeologizmów związanych z mitem – opowiada o dziełach plastycznych związanych z mitem	– rozpoznaje wątek główny w micie – przedstawia bohaterów mitu – nazywa cechy Tezeusza – wyjaśnia symboliczne znaczenie labiryntu – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem – interpretuje dzieła plastyczne związane z mitem	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		– opowiada najważniejsze wydarzenia mitu – wie na czym polega dedykacja – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>	– streszcza mīt – pisze prostą dedykację – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>	– streszcza mīt zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – pisze dedykację – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>	– wymyśla inne wersje mitu – pisze ciekawą dedykację – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>	
35.	Siła wyższa: poznaję słownik frazeologiczny	– wie o istnieniu słownika frazeologicznego – zna układ alfabetyczny – zna pojęcie związku frazeologicznego – rozpoznaje znaczenia związków frazeologicznych – wie, co to jest frazeologizm	– zna słownik frazeologiczny – zna układ haseł w słowniku – wie, co to jest związek frazeologiczny – zna znaczenia związków frazeologicznych – rozpoznaje frazeologizmy	– omawia słownik frazeologiczny – omawia układ haseł w słowniku – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – podaje przykłady związków frazeologicznych – posługuje się w wypowiedziach związkami frazeologicznymi	– wie, do czego służy słownik frazeologiczny – zna budowę haseł w słowniku – wyszukuje związki frazeologiczne z podanymi wyrazami – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – tworzy zdania ze związkami frazeologicznymi	– poprawnie posługuje się słownikiem frazeologicznym

36.	Jak zostałem półbogiem... Rick Jordan, <i>Złodziej pioruna</i> (fragmenty)	– rozpoznaje najważniejszych bohaterów mitologicznych – zna atrybuty bogów greckich – wypowiada się na temat fragmentu powieści – opowiada, jak odnaleziono broń Zeusa	– rozpoznaje bohaterów mitologicznych – wskazuje atrybuty bogów greckich – wyraża opinię na temat fragmentu powieści – przedstawia własną historię odnalezienia broni Zeusa	– omawia bohaterów mitologicznych – wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich – komentuje fragment powieści – proponuje własną historię odnalezienia broni Zeusa	– wypowiada się na temat bohaterów mitologicznych – omawia atrybuty bogów greckich – ocenia fragment powieści – w ciekawy sposób przedstawia własną historię odnalezienia broni Zeusa	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
37.	Dziedzictwo antyczne. Podsumowanie rozdziału III + praca klasowa 3 materiał z rozdziału III	– zna pojęcie mitologii – wie, jak stworzyć notatkę biograficzną – wie, co to jest dedykacja – wie, do czego służy słownik frazeologiczny	– wie, co to jest <i>mitologia</i> – tworzy notatkę biograficzną – tworzy dedykację – zna słownik frazeologiczny – zna mitologiczne związki frazeologiczne	– wypowiada się na temat mitologii – tworzy prostą notatkę biograficzną – tworzy dedykację zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – wyjaśnia związki frazeologiczne związane z mitologią	– wyjaśnia pojęcie mitologii – tworzy ciekawą notatkę biograficzną – tworzy ciekawą dedykację – korzysta w praktyce ze słownika frazeologicznego – wyjaśnia mitologiczne związki frazeologiczne	– samodzielnie analizuje i interpretuje wszystkie teksty znajdujące się w rozdziale III – redaguje własny tekst (opowiadanie z elementami charakterystyki)

		– zna atrybuty bogów greckich – wie, że przymiotniki podlegają stopniowaniu – wie, jak pisać partykułę <i>nie</i> z przymiotnikami – zna charakterystykę jako formę wypowiedzi	– wymienia atrybuty bogów greckich – zna stopnie przymiotników – zna zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – wie, na czym polega charakterystyka	– wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich – omawia stopnie przymiotników – omawia zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – omawia cechy charakterystyki	– omawia atrybuty bogów greckich – stopniuje przymiotniki – stosuje w praktyce zasadę pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami – charakteryzuje bohaterów utworów	
--	--	---	--	--	---	--

Drugie półrocze

Rozdział IV. Dobre obyczaje

38.	W dobrym świecie dobrze żyć... Agnieszka Frączek, <i>Dobre obyczaje, czyli w lekkim tonie o bon tonie</i>	– wie, co to jest równoważnik zdania – rozpoznaje emocje osoby mówiącej w wierszu – zna pojęcie synonimu – wie, na czym polega dobre wychowanie – zna podstawowe słowa związane z	– rozróżnia zdanie i równoważnik zdania – nazywa emocje osoby mówiącej w wierszu – wie, co to jest synonim – zna najważniejsze zasady dobrego wychowania	– wyjaśnia, co to jest równoważnik zdania – omawia emocje osoby mówiącej w wierszu – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia zasady dobrego wychowania – wymienia słowa związane z dobrym wychowaniem	– wyjaśnia, czym różni się równoważnik zdania od zdania – wypowiada się na temat emocji osoby mówiącej w wierszu – wskazuje synonim określenia <i>bon ton</i> – zapisuje zasady dobrego wychowania w formie piramidy wartości	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
-----	--	---	---	---	--	--

		dobrym wychowaniem – wypowiada się na temat zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach, – wie, co to jest Tydzień Dobrych Manier	– zna słowa używane przez osoby dobrze wychowane – omawia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – wypowiada się na temat Tygodnia Dobrych Manier	– komentuje zachowanie dzieci przedstawionych na zdjęciach – omawia Tydzień Dobrych Manier	– podaje słowa używane przez osoby dobrze wychowane – ocenia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – planuje Tydzień Dobrych Manier	
39.	Dobre maniere przepustką na uroczysty obiad Magdalena Adamska, <i>Jak przetrwać uroczysty obiad</i> (fragmenty)	– wie, co to jest poradnik – wie, jak napisać zaproszenie – wie, jak zachować się przy stole – rozpoznaje czasowniki w tekście – wie, jak zapisać <i>nie</i> z czasownikami – dostrzega znaczące elementy obrazów – umie zachować się przy rodzinnym stole	– wie, jak wygląda poradnik – pisze zaproszenie – zna zasady zachowania się przy stole – wskazuje czasowniki użyte przez autorkę – zna zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – opisuje obrazy – wie, o czym rozmawiać przy rodzinnym stole	– omawia wygląd poradnika – pisze oryginalne zaproszenie – omawia zasady zachowania się przy stole – omawia czasowniki wykorzystane w tekście – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – omawia obrazy – podejmuje rozmowy przy rodzinnym stole	– tworzy poradnik związany z dobrymi manierami – pisze zaproszenie zgodne ze wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – stosuje w praktyce zasady zachowania się przy stole – zamienia czasowniki na wskazane formy – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – ustala związek obrazów z tekstem – podaje tematy rozmów przy rodzinnym stole	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

40.	Soplicowska lekcja dobrych manier Adam Mickiewicz, <i>Gospodarstwo</i> (fragmenty)	– wie, co to jest rym – wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje zwrot do czytelnika – rozpoznaje budowę utworu – wie, jak kulturalnie się przywitać – wie, co to jest scenka dramowa – gromadzi informacje o stroju – zna przysłowia	– wyjaśnia, co to jest rym – rozpoznaje temat fragmentu – przedstawia bohaterów – wskazuje zwrot do czytelnika – zwraca uwagę na budowę utworu – zna formuły kulturalnego powitania – bierze udział w scenkach dramowych – wyraża opinię na temat stroju – objaśnia znaczenia przysłów	– omawia rymy – wypowiada się o temacie fragmentu – omawia bohaterów – wypowiada się na temat zwrotu do czytelnika – omawia budowę utworu – podaje przykłady kulturalnego powitania się – bierze czynny udział w scenkach dramowych – omawia strój – wypowiada się na temat przysłów	– rozpoznaje rodzaje rymów – omawia temat fragmentu utworu – wyjaśnia, czym zajmowali się bohaterowie, jakie mieli cechy – wyjaśnia funkcję zwrotu do czytelnika – analizuje budowę utworu – podaje formuły kulturalnego powitania – przygotowuje scenki dramowe – ocenia strój – rysuje przysłowie w formie rebusu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
41.	Zrób to najlepiej jak potrafisz! Stopniowanie przysłówków	– wie, co to jest przysłówka – wie, że przysłówki się stopniuje – stosuje przysłówki w wypowiedziach	– rozpoznaje przysłówki wśród innych części mowy – zna stopnie przysłówka – używa w praktyce przysłówków w różnych stopniach	– omawia przysłówki jako część mowy – omawia stopnie przysłówka – omawia funkcję przysłówka	– podaje cechy przysłówka – zna rodzaje stopniowania, zna przysłówki, które się nie stopniują – tworzy wypowiedzi z przysłówkami w różnych stopniach	– stosuje funkcjonalnie przysłówki w wypowiedziach

42.	Nie zawsze jest nietrudno. Zwykle jest nie najgorzej	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu równym – wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu równym – zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu równym – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu równym – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami
43.	Pasażer pasażerowi nierówny	– zna rzeczownik <i>komunikacja</i> – wie, co to jest synonim – podaje przykłady niewłaściwego zachowania – zna środki językowe używane w kampanii – wie, kto to jest antybohater – wie, jak należy zachować się w komunikacji publicznej – wie, co to jest scenka dramatowa – zna podstawowe zasady ortograficzne	– posługuje się rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – podaje przykłady synonimów – wie, jakie zachowanie jest niewłaściwe – podaje przykłady środków używanych w kampanii – tworzy nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej – bierze udział w scenkach dramatowych – przypomina zasady ortograficzne	– tworzy zdania z rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia niewłaściwe zachowanie – wypowiada się na temat środków językowych używanych w kampanii – wypowiada się na temat nazw antybohaterów akcji – omawia zasady zachowania się w komunikacji publicznej – bierze czynny udział w scenkach dramatowych – omawia zasady ortograficzne	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>komunikacja</i> – wskazuje synonimy podanych wyrazów – opisuje niewłaściwe zachowanie – omawia środki językowe używane w kampanii – omawia nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej z użyciem właściwych trybów czasownika – tworzy scenki dramatowe – utrwała zasady ortograficzne	– bierze aktywny udział w komunikacji

44.	Jak uatrakcyjnić opowiadanie? Dialogiem!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, co to jest dialog – rozpoznaje znaki interpunkcyjne – rozpoznaje komentarz narratora – wie, co to jest synonim – wie, jak zapisać dialog w opowiadaniu – zna znaki przestankowe	– wie, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – zna zasady wprowadzania dialogu do tekstu – zna wszystkie znaki interpunkcyjne – wie, kiedy stosować małą i wielką literę w komentarzu narratora – rozpoznaje synonimy – wie, jak zapisać dialog z komentarzem narratora – wie, jak uzupełnić dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	– omawia cechy opowiadania z dialogiem – wprowadza dialog do tekstu – stosuje znaki interpunkcyjne – omawia zapis komentarza narratora – omawia synonimy – zapisuje dialog w opowiadaniu – omawia znaki przestankowe w dialogu	– wyjaśnia, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – wyjaśnia zasady wprowadzania dialogu do tekstu – poprawnie wprowadza znaki interpunkcyjne do tekstu – poprawnie stosuje małą i wielką literę w komentarzu narratora – zastępuje powtarzające się wyrazy synonimami – zapisuje dialog z komentarzem narratora – uzupełnia dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	– pisze opowiadanie twórcze z dialogiem
45.	Ryzykowne zabawy, czyli o konsekwencjach wejścia do szafy LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– przedstawia swoje zdanie na temat utworu – wie, co to jest synonim – rozpoznaje elementy świata przedstawionego	– wypowiada się na temat utworu – podaje przykłady synonimów – wskazuje elementy świata przedstawionego	– omawia utwór – omawia synonimy – wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego – wypowiada się na temat dwóch światów w powieści	– ocenia utwór – stosuje synonimy – omawia elementy świata przedstawionego – omawia dwa światy w powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– rozpoznaje dwa światy w powieści – rozpoznaje powieść fantasy – zna ekranizację powieści	– wyodrębnia dwa światy w powieści – wie, co to jest powieść fantasy – wypowiada się na temat ekranizacji powieści	– omawia powieść fantasy – omawia ekranizację powieści	– wskazuje cechy powieści fantasy – ocenia ekranizację powieści	
46.	Jak nie zbłądzić w Narnii? LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wskazuje fragmenty mówiące o tym, jak dotrzeć do Narnii – rozpoznaje wydarzenia – zna pojęcie retrospekcji – rozpoznaje akcję i fabułę w utworze – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje miejsca w Narnii – wie, jak stworzyć prezentację multimedialną – opowiada o czarodziejskiej krainie	– opowiada o sposobach dotarcia do Narnii – wyodrębnia wydarzenia – wie, co to jest retrospekcja – zna pojęcia akcji i fabuły w utworze – nazywa cechy bohaterów – wyodrębnia miejsca w Narnii – przygotowuje prostą prezentację multimedialną – opowiada o zwyczajach panujących w czarodziejskiej krainie	– wypowiada się o sposobach dotarcia do Narnii – omawia wydarzenia – omawia retrospekcję – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat miejsc w Narnii – przygotowuje prezentację multimedialną – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w czarodziejskiej krainie	– ocenia, czy trudno było dotrzeć do Narnii – porządkuje wydarzenia w kolejności chronologicznej – wyjaśnia, na czym polega retrospekcja – wyjaśnia, czym różni się akcja od fabuły – charakteryzuje bohaterów – opisuje miejsca w Narnii – przygotowuje ciekawą prezentację multimedialną – ocenia zwyczaje panujące w czarodziejskiej krainie	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

47.	Siły dobra i zła w <i>Opowieściach z Narnii</i> LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wyodrębnia bohaterów – wskazuje fragmenty mówiące o Białej Czarownicy – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów – pod nadzorem uzupełnia notatkę – zbiera materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– charakteryzuje bohaterów – zbiera informacje o Białej Czarownicy – zna zasady poprawnej pisowni wyrazów – uzupełnia notatkę – porządkuje materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– omawia bohaterów – opowiada o Białej Czarownicy – omawia zasady poprawnej pisowni wyrazów – twórczo uzupełnia notatkę – omawia Białą Czarownicę	– ocenia bohaterów – opowiada, jak została pokonana Biała Czarownica – poprawnie zapisuje wyrazy – funkcjonalnie uzupełnia notatkę – charakteryzuje Białą Czarownicę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
48.	Jak nie zbłądzić w... życiu? LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– rozpoznaje związki między bohaterami – opowiada o Edmundzie i jego rodzeństwie – wie, jak napisać kartkę z przeprosinami – pisze proste opowiadanie na podstawie treści utworu	– dostrzega relacje między bohaterami – wypowiada się na temat Edmunda i jego rodzeństwa – pisze kartkę z przeprosinami – pisze opowiadanie na podstawie treści utworu	– omawia relacje między bohaterami – omawia związki Edmunda z rodzeństwem – pisze przekonującą kartkę z przeprosinami – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie treści utworu	– ocenia relacje między bohaterami – ocenia Edmunda i jego rodzeństwo – pisze oryginalną kartkę z przeprosinami – pisze twórcze opowiadanie na podstawie treści utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
49.	Zło zostanie naprawione, gdy w tę Aslan przyjdzie stronę LEKTUROWNIK	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o Aslanie – ogląda kadry z filmu	– swobodnie porusza się po treści tekstu – opowiada o ofierze Aslana	– wskazuje we tekście wskazane elementy świata przedstawionego – komentuje ofiarę Aslana	– wyszukuje w tekście wskazany fragment – wyjaśnia, na czym polegała ofiara Aslana	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– opowiada o zachowaniu lwa – wie, jak napisać zaproszenie	– opowiada o zawartości kadrów z filmu – nazywa cechy lwa – pisze zaproszenie	– komentuje kadry z filmu – omawia cechy lwa – pisze ciekawe zaproszenie	– rozpoznaje wydarzenia na kadrach z filmu – podaje przykłady zachowania lwa, które świadczą o jego cechach – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	
50.	Teatralny savoir-vivre	– zna głównych twórców widowiska teatralnego – zna elementy spektaklu teatralnego – wie, jak zachować się w teatrze – zna podstawowe rodzaje przedstawień teatralnych – uważnie ogląda fotografie prezentujące treść sztuki – przygląda się inscenizacji mitu greckiego – wie, jakie informacje zawiera repertuar teatralny	– wymienia twórców widowiska scenicznego – wymienia elementy spektaklu teatralnego – zna zasady zachowania się w teatrze – rozpoznaje rodzaje przedstawień teatralnych – świadomie ogląda fotografie prezentujące treść sztuki – bierze udział w inscenizacji mitu greckiego – wie, co to jest repertuar teatralny	– omawia twórców widowiska teatralnego – wypowiada się na temat elementów spektaklu teatralnego – omawia zasady zachowania się w teatrze – omawia rodzaje przedstawień teatralnych – omawia fotografie prezentujące treść sztuki – bierze aktywny udział w inscenizacji mitu greckiego – komentuje repertuar teatralny – omawia zasady zapisu imion i nazwisk twórców przedstawienia	– wyjaśnia, czym zajmuje się każdy z twórców widowiska scenicznego – omawia elementy spektaklu teatralnego – przestrzega zasad zachowania się w teatrze – wymienia rodzaje przedstawień teatralnych – określa treść sztuki na podstawie fotografii – przygotowuje inscenizację mitu greckiego – sprawdza repertuar teatralny w internecie – poprawnie zapisuje imiona i nazwiska	– wie, jak poprawnie zachować się w teatrze

		– wie, jak zapisać imiona i nazwiska twórców widowiska teatralnego oraz tytuł przedstawienia	– zna zasady zapisu imion i nazwisk twórców widowiska oraz tytułu przedstawienia	teatralnego oraz jego tytułu	twórców widowiska oraz tytuł przedstawienia	
51.	Niezły numer z tego liczebnika!	– rozpoznaje liczebnik – wie, że liczebnik ma różne rodzaje – wie, jak odmieniać liczebniki zbiorowe – zna poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– wyodrębnia liczebnik spośród innych części mowy – zna rodzaje liczebnika – zna zasady odmiany liczebników zbiorowych – wskazuje poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– omawia liczebnik jako część mowy – omawia rodzaje liczebnika – omawia zasady odmiany liczebników zbiorowych – omawia poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– podaje cechy liczebnika jako części mowy – podaje nazwy rodzajów liczebnika – poprawnie odmienia liczebniki zbiorowe – tworzy poprawne formy różnego rodzaju liczebników	– funkcjonalnie stosuje liczebniki w swoich wypowiedziach
5	Dobre obyczaje. Podsumowanie rozdziału IV + praca klasowa 4 materiał z rozdziału IV	– wie, co to jest definicja słownikowa – zna przysłówkę jako część mowy – wie, że przysłówek się stopniuje – zna pojęcie rymu – wie, co to jest liczebnik jako część mowy – pisze proste opowiadanie	– zna budowę definicji słownikowej – rozpoznaje przysłówkę wśród innych części mowy – zna stopnie przysłówka – wie, co to są rymy – rozpoznaje liczebnik spośród innych części mowy	– omawia budowę definicji słownikowej – omawia przysłówkę jako część mowy – omawia stopnie przysłówka – wyjaśnia, co to są rymy – wyjaśnia, czym cechuje się liczebnik jako część mowy – pisze opowiadanie z dialogiem	– tworzy definicję słownikową – podaje cechy przysłówka jako części mowy – poprawnie stopniuje przysłówki – zna rodzaje rymów – omawia cechy liczebnika jako części mowy – pisze twórcze opowiadanie z dialogiem	– zna treści literackie i językowe zawarte w rozdziale IV -redaguje opowiadanie z elementami charakterystyki i dialogiem

			– wie, jak napisać opowiadanie z dialogiem			
Rozdział V. Nauka i zabawa						
54.	O pewnej czapli Ignacy Krasicki, <i>Czapla, ryby i rak</i>	– wie, co to jest bajka – zna pojęcie morału – wyodrębnia bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, na czym polega plan wydarzeń – wie, co to jest postępowanie sądowe – wie, jak przedstawić swoje zdanie – dostrzega cechy budowy tekstu – wie, że bajki mają charakter uniwersalny – pisze krótki SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– rozpoznaje bajkę wśród innych gatunków literackich – wie, co to jest morał – wskazuje cechy bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wie, co to jest uosobienie – wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, na czym polega postępowanie sądowe – przedstawia swoje zdanie – zwraca uwagę na budowę tekstu – wypowiada się na temat aktualności bajek – pisze SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– wypowiada się na temat bajki jako gatunku literackiego – wyjaśnia, co to jest morał – omawia cechy bohaterów utworu – wyjaśnia, co to jest uosobienie – wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń – wyjaśnia, na czym polega postępowanie sądowe – argumentuje swoje zdanie – omawia budowę tekstu – omawia aktualność bajek – pisze przekonujący SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– podaje cechy bajki – wskazuje morał w bajkach – charakteryzuje bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wskazuje uosobienie – tworzy plan wydarzeń – inscenizuje postępowanie sądowe – uzasadnia swoje zdanie – analizuje budowę tekstu – uzasadnia aktualność bajek – pisze ciekawy SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

55.	Portretujemy słowem	– dostrzega elementy obrazu – dobiera słownictwo do opisu obrazu – wie, co to jest portret – wie, na czym polega malarstwo abstrakcyjne – wie, co to jest martwa natura – wie, co to jest pejzaż – dostrzega postaci na obrazie – rozpoznaje barwy	– wypowiada się na temat elementów obrazu – podaje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – rozpoznaje portret – rozpoznaje obraz abstrakcyjny – rozpoznaje martwą naturę – rozpoznaje pejzaż – wyodrębnia postać na obrazie – nazywa barwy	– omawia elementy obrazu – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – omawia cechy portretu – omawia malarstwo abstrakcyjne – omawia martwą naturę – omawia postaci na obrazie – omawia barwy na obrazie	– opisuje obraz – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – wyjaśnia, po czym rozpoznać portret – wyjaśnia, na czym polega abstrakcja – wyjaśnia, po czym rozpoznać martwą naturę – wyjaśnia, po czym rozpoznać pejzaż – opisuje postaci na obrazie – podaje synonimy nazw barw	– samodzielnie analizuje i interpretuje obrazy
56.	O chwale i naiwności Ignacy Krasicki, <i>Kruk i lis</i>	– zna pojęcie komizmu – zna pojęcie morału – wie, jak napisać streszczenie – rozpoznaje cechy bohaterów – wie, co to jest synonim – wie, co to jest znaczenie ogólne słów	– dostrzega komizm utworu – wie, co to jest moral – pisze streszczenie utworu – nazywa cechy bohaterów – wyjaśnia, co to jest synonim – zna słowa o znaczeniu ogólnym	– omawia elementy komiczne utworu – wyjaśnia, co to jest moral – pisze poprawne streszczenie utworu – omawia cechy bohaterów – omawia synonimy – omawia wyrazy o znaczeniu ogólnym	– wyjaśnia, na czym polega komizm utworu – wskazuje moral w utworze – pisze streszczenie utworu zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – charakteryzuje bohaterów – wyszukuje synonimy	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– szuka informacji w różnych źródłach – wie, jak stworzyć notkę biograficzną	– wyszukuje wiadomości w internecie – pod nadzorem tworzy krótką notkę biograficzną	– omawia wiadomości z internetu – tworzy krótką notkę biograficzną	– zastępuje grupę wyrazów słowem o znaczeniu ogólnym – porządkuje wiadomości z internetu – tworzy notkę biograficzną	
57.	Czym zastąpić wyraz w zdaniu? Zaimkiem!	– wie, co to jest zaimek – wie o istnieniu różnych typów zaimków – rozpoznaje sytuacje językowe, w których stosuje się zaimki – dobiera odpowiednie zaimki – wie o istnieniu krótszych i dłuższych form zaimków – unika błędnie użytych zaimków – wie, jak stosować formy zaimków <i>tę i tę</i> – zna formy zaimków <i>to i te</i>	– rozpoznaje zaimek wśród innych części mowy – zna typy zaimków – wie, kiedy stosować zaimki – tworzy poprawne formy zaimków – układa zdania z zaimkami – zna krótsze i dłuższe formy zaimków – poprawia zdania z błędnie użytymi zaimkami – zna zasady stosowania form <i>tę i tę</i> – wie, jak używać form <i>to i te</i>	– wskazuje cechy zaimka – wypowiada się na temat różnych typów zaimków – stosuje funkcjonalnie zaimki – stosuje poprawne formy zaimków – formułuje poprawne zdanie z użyciem zaimków – omawia zasady użycia form zaimków <i>tę i tę</i> – omawia zasady użycia form zaimków <i>to i te</i>	– omawia cechy zaimka – omawia typy zaimków – zastępuje powtarzające się wyrazy zaimkami – wstawia poprawne formy zaimków – stosuje zaimki w praktyce – stosuje krótsze i dłuższe formy zaimków – używa w zdaniach poprawnych form zaimków – stosuje zasady użycia form <i>tę i tę</i> – używa poprawnie form <i>to i te</i>	– stosuje funkcjonalnie zaimki w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych

58.	<i>A cóż to jest za bajka? Wszystko to być może!</i> Ignacy Krasicki, <i>Lew i zwierzęta, Ptaszki w klatce, Żółw i mysz, Kałamarz i pióro</i>	– wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje ludzkie wady wskazywane w bajkach – rozpoznaje wartości związane z nazwami zwierząt – zna pojęcie morału – wie, kto to jest narrator – dostrzega aktualność tematyki bajek – pisze proste opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi – wie, jak napisać notatkę	– rozpoznaje tematy bajek – wskazuje ludzkie wady ukazane w bajkach – nazywa wartości związane z nazwami zwierząt – wie, co to jest moral – dostrzega narratora w bajkach – ustala aktualność tematyki bajek – pisze opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy notatkę	– wypowiada się o tematach bajek – wypowiada się na temat ludzkich wad wskazywanych w bajkach – omawia wartości związane z nazwami zwierząt – wyjaśnia, co to jest moral – wypowiada się na temat narratora w bajkach – wyjaśnia, na czym polega aktualność tematyki bajek – pisze ciekawe opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy skrótową notatkę	– określa tematy bajek – omawia ludzkie wady wskazywane w bajkach – dopasowuje wartości do nazw zwierząt – wskazuje morały w bajkach – określa narratora w bajkach – przedstawia argumenty o aktualności bajek – pisze twórcze opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy funkcjonalną notatkę	– samodzielnie analizuje i interpretuje teksty
59.	Przydawki – niezbędne w zdaniu, by coś opisać	– rozpoznaje podmiot i orzeczenie – wie, co to jest przydawka – układa zdania z przydawką	– wie, czym się cechują podmiot i orzeczenie – rozpoznaje przydawkę wśród innych części zdania	– omawia podmiot i orzeczenie – stosuje przydawki – omawia przydawki w tekście – omawia przydawki zastosowane w zdaniu	– wyjaśnia, czym cechują się podmiot i orzeczenie – określa cechy przydawki	– stosuje funkcjonalnie przydawki w wypowiedziach ustnych i pisemnych

		– rozwija zdania przydawkami – wie, że przydawek można użyć do opisu postaci	– wyszukuje przydawki w tekście – uzupełnia zdania przydawkami – używa przydawek do opisu postaci	– omawia przydawki użyte do opisu postaci	– do wyszukanych przydawek zadaje pytania – układa zdania z przydawkami – opisuje postać z funkcjonalnym użyciem przydawek	
60.	Bajka dla wszystkich, którzy chcą być odpowiedzialni Jan Brzechwa, <i>Rozrzutny wróbel</i>	– rozpoznaje bohaterów – zna pojęcie uosobienia, – zna pojęcie morału – wie, jak zaprezentować swoje zdanie – zna nazwy ptaków – wie, jak podzielić wiersz na role – obserwuje teatrzyk – wie, na czym polega streszczenie	– nazywa cechy bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, co to jest moral – prezentuje swoje zdanie – zna nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – dzieli wiersz na role – bierze udział w teatrzyku – streszcza bajkę	– omawia cechy bohaterów – wyjaśnia, na czym polega uosobienie – wyjaśnia, co to jest moral – uzasadnia swoje zdanie – wymienia nazwy ptaków, których nazwy są pisane niezgodnie z regułami – wskazuje role w wierszu – bierze czynny udział w teatrzyku – streszcza poprawnie bajkę	– charakteryzuje bohaterów – wskazuje uosobienie – wskazuje moral – argumentuje swoje zdanie – pamięta nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – czyta wiersz z podziałem na role – organizuje teatrzyk – streszcza bajkę zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
61.	Gdy woda sięga ust, głowa do góry! Adam Mickiewicz, <i>Lis i kozioł</i>	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje bohaterów	– wie, co to jest fabuła – nazywa cechy bohaterów	– wyjaśnia, co to jest fabuła – omawia cechy bohaterów	– opisuje fabułę – charakteryzuje bohaterów	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– omawia sytuację przedstawioną w utworze – wie, co to jest bajka – szuka wskazanych zdań w tekście – wie jak opisać przedmiot – z uwagą przysłuchuje się rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych – zna pojęcie motywowania	– wyjaśnia, na czym polega trudność sytuacji – dostrzega cechy budowy bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> – opisuje przedmiot – bierze udział w rozmowie – wie, na czym polega motywowanie	– wypowiada się na temat trudności sytuacji – omawia cechy bajki – omawia znaczenie wskazanych zdań – opisuje przedmiot, zachowując wszystkie cechy opisu przedmiotu – bierze czynny udział w rozmowie – wyjaśnia, na czym polega motywowanie	– podaje pomysły na rozwiązanie trudnej sytuacji – analizuje budowę bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> w kontekście całości utworu – opisuje przedmiot, uwzględniając jego pozytywne cechy – bierze czynny udział w rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych – tworzy motywujące zdania	
62.	Pobawimy się słowami Marcin Brykczyński, <i>Słowo w słowo</i>	– wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, czy utwór jest bajką – zna pojęcie frazeologizmu – w prosty sposób ilustruje frazeologizm – umie bawić się słowami	– dostrzega związki frazeologiczne w tekście – bada, czy utwór jest bajką – wie, co to jest frazeologizm – ilustruje frazeologizm – wie, na czym polega zabawa słowami	– wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – przedstawia argumenty do tezy – wyjaśnia, co to jest frazeologizm – ciekawie ilustruje frazeologizm – wyjaśnia, na czym polega zabawa słowami	– wyjaśnia związki frazeologiczne użyte w utworze – stawia tezę, czy utwór jest bajką – wyszukuje frazeologizmy związane z częściami ciała – zabawnie ilustruje frazeologizm – proponuje zabawę słowami	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– zna pojęcie palindromu	– wie, co to jest palindrom	– podaje przykład palindromu	– wyjaśnia, co to jest palindrom	
63.	Dokąd nas zaprasza Frances Hodgson Burnett? LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– przedstawia pierwsze wrażenia po przeczytaniu powieści – rozpoznaje czas i miejsce akcji – omawia posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka – dzieli bohaterów na pierwszo- i drugoplanowych – wie, co to jest narracja – wie, że utwór to powieść obyczajowa – rysuje prosty plan posiadłości – zestawia życie współczesne z życiem opisanym w powieści	– wypowiada się na temat powieści – określa czas i miejsce akcji – opowiada o posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka – wskazuje bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – zna różne typy narracji – wie, czym cechuje się powieść obyczajowa – wykonuje plan posiadłości – porównuje życie współczesne z opisanym w powieści	– omawia walory i niedostatki powieści – wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wypowiada się na temat posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka – omawia bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – omawia różne typy narracji – omawia powieść obyczajową – omawia sporządzony plan posiadłości – wypowiada się na temat życia współczesnego i życia opisanego w powieści	– wyraża swoją opinię na temat powieści, – omawia czas i miejsce akcji, – opisuje posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka, – przedstawia bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – określa typ narracji w powieści – wskazuje cechy powieści obyczajowej – wykonuje szczegółowy plan posiadłości – wskazuje podobieństwa i różnice życia współczesnego z życiem opisanym w powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
64.	85. Jaką moc skrywał tajemniczy ogród? LEKTUROWNIK	– rozróżnia pojęcia ogrodu i sadu – zna pojęcie synonimu	– wyjaśnia pojęcia ogrodu i sadu – wie, co to jest synonim	– omawia pojęcia ogrodu i sadu – wyjaśnia, co to jest synonim	– wskazuje różnice między pojęciami ogrodu i sadu – podaje synonim pojęcia <i>tajemniczy</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– opowiada o pobycie bohaterów w ogrodzie – wie, jak napisać zaproszenie – wie, na czym polega gra literacka	– opowiada, jak ogród zmienił bohaterów – pisze zaproszenie – bierze udział w przygotowaniu gry	– omawia zachowanie bohaterów w ogrodzie – pisze oryginalne zaproszenie – bierze czynny udział w grze	– wyjaśnia, na czym polegała zmiana bohaterów – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – przygotowuje grę	
65.	86. Mary Lennox: <i>Ja się zmieniam!</i> LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– dostrzega wydarzenia z życia Mary – dostrzega cechy bohaterki – wydobywa informacje na temat domu rodzinnego bohaterki – dostrzega zmianę bohaterki	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – nazywa cechy bohaterki – omawia dom rodzinny bohaterki – opowiada o zmianie bohaterki	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – omawia cechy bohaterki – wypowiada się na temat domu rodzinnego bohaterki – przedstawia przebieg zmiany bohaterki	– prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia Mary – charakteryzuje bohaterkę – opisuje dom rodzinny bohaterki – przedstawia przyczyny zmiany bohaterki	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
66.	Colin – czyli wszystko jest możliwe! LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – dostrzega moment przełomowy w życiu chłopca – porównuje Mary i Colina	– wskazuje najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wskazuje moment przełomowy w życiu chłopca – wskazuje podobieństwa między Mary a Colinem	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wypowiada się na temat momentu przełomowego w życiu chłopca – wypowiada się na temat podobieństw między Mary i Colinem	– opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia Colina – omawia moment przełomowy w życiu chłopca – omawia podobieństwa między Mary i Colinem – układa pytania do Colina	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

68.	Wywieszamy biało-czerwoną flagę Marek Michalak, <i>Historia o patriotyzmie. Koszulka z orłem</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna pojęcie patriotyzmu – tworzy związki wyrazowe ze słowem <i>patriotyzm</i> – rozpoznaje zachowanie bohaterów – zna nazwę <i>Święto Flagi</i> – wie, jak zapisywać daty – wie, jak wygląda instrukcja	– rozpoznaje tematykę utworu – wyjaśnia pojęcie patriotyzmu – podaje określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – opowiada o zachowaniu bohaterów – wie, co to jest Święto Flagi – zna zasady zapisywania dat – wie, co to jest instrukcja	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat pojęcia patriotyzmu – objaśnia określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – omawia zachowanie bohaterów – wypowiada się na temat Święta Flagi – omawia zasady zapisywania dat – wyjaśnia, co to jest instrukcja	– określa tematykę utworu – wyjaśnia, jak można rozumieć słowo <i>patriotyzm</i> – tworzy chmurę wyrazów związanych ze słowem <i>patriotyzm</i> – ocenia zachowanie bohaterów – podaje sposoby obchodzenia Święta Flagi – stosuje w praktyce zasady zapisywania dat – tworzy instrukcję	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
69.	Jak powiedzieć, żeby poruszyć słuchaczy? <i>(lekcja może być przeprowadzona z użyciem innego utworu poetyckiego)</i>	– wie, co to jest sytuacja liryczna – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – zna pojęcia intonacji i dykcji – wie, jak recytować wiersz	– rozpoznaje sytuację liryczną w wierszu – nazywa emocje podmiotu lirycznego – wie, co to jest intonacja i dykcja – przygotowuje recytację na podstawie instrukcji z podręcznika	– omawia sytuację liryczną w wierszu – wypowiada się na temat emocji podmiotu lirycznego – wyjaśnia, co to jest intonacja i dykcja – recytuje wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją	– analizuje sytuację liryczną w wierszu – omawia emocje podmiotu lirycznego – czyta wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją – recytuje wiersz na podstawie instrukcji z podręcznika	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
70.	57. Na grzyby, w aromatów pełen las!	– ogląda uważnie obraz	– zbiera materiał do opisu obrazu	– porządkuje materiał do opisu obrazu	– opisuje obraz	– samodzielnie analizuje i

	Adam Mickiewicz, <i>Grzybobranie</i> (fragmenty)	– dokładnie ogląda zdjęcia – swobodnie porusza się po tekście – zna podstawowe środki stylistyczne – wyszukuje informacje w tekście – zna zwyczaje panujące w rodzinie – zna pojęcie tradycji – wie, jak napisać e-mail	– dostrzega ważne elementy zdjęć – wyszukuje odpowiednie cytaty – wskazuje środki stylistyczne – zbiera materiał do opisu lasu i stroju grzybiarzy – wymienia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wie, co to jest tradycja – pisze e-mail o wybranej polskiej tradycji	– omawia ważne elementy zdjęć – prezentuje odpowiednie cytaty – omawia środki stylistyczne – porządkuje zebrany materiał – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w rodzinie i wśród znajomych – wypowiada się na temat tradycji – pisze oryginalny e-mail o wybranej polskiej tradycji	– wskazuje zdjęcie pasujące do okoliczności opisanych w utworze – przedstawia odpowiednie cytaty – określa funkcję środków stylistycznych – opisuje las i stroje grzybiarzy – omawia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wyjaśnia, co to jest tradycja – pisze ciekawy e-mail o wybranej polskiej tradycji	interpretuje fragment
71.	Co dopełnia dopełnienie?	– rozpoznaje dopełnienie – odróżnia cechy dopełnienia od innych części zdania – odróżnia dopełnienie od innych części zdania – wskazuje dopełnienia	– zna pytania, na które odpowiada dopełnienie – podaje cechy dopełnienia – odróżnia dopełnienie od przydawki – wyszukuje dopełnienia w zdaniach	– zadaje pytania dopełnienia – omawia cechy dopełnienia – wie, czym różni się dopełnienie od przydawki – omawia dopełnienia w zdaniach	– wymienia pytania, na które odpowiada dopełnienie – omawia funkcję dopełnienia – wskazuje różnice między dopełnieniem i przydawką – uzupełnia zdania dopełnieniami	– stosuje funkcjonalnie dopełnienia w wypowiedziach ustnych i pisemnych

72.	Nie opuścimy Cię, Polsko! Maria Konopnicka, <i>Rota</i>	– wie, w jakich okolicznościach powstał utwór – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – dostrzega adresata utworu – rozumie pojęcie patriotyzmu – wie, co to jest hymn – ma świadomość zagrożeń języka – dostrzega motywy patriotyczne w utworze – zna pojęcie germanizacji	– zna okoliczności powstania utworu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – określa adresata utworu – podaje różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wyróżnia hymn spośród innych gatunków lirycznych – wskazuje zagrożenia dla języka – wie, że <i>Rota</i> jest utworem patriotycznym – wie, co to była germanizacja	– wypowiada się na temat okoliczności powstania utworu – omawia osobę mówiącą w wierszu – omawia adresata utworu – omawia różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wypowiada się na temat hymnu jako gatunku – omawia zagrożenia języka – omawia <i>Rotę</i> jako utwór patriotyczny – wyjaśnia, na czym polegała germanizacja	– opowiada o okolicznościach powstania utworu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – wypowiada się na temat adresata utworu – porównuje rozumienie patriotyzmu w czasach życia Marii Konopnickiej i obecnie – podaje cechy hymnu – proponuje sposoby przeciwstawienia się zagrożeniom języka – podaje cechy utworu patriotycznego – omawia sposoby germanizacji	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
73.	Dbamy o czystość i piękno polskiej mowy Michał Rusinek, <i>Czy ją kochasz?</i>	– wie, co to jest alfabet – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – zna zasady gry z polskimi znakami diakrytycznymi	– zna litery polskiego alfabetu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – bierze udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi	– omawia polski alfabet – omawia osobę mówiącą w wierszu – wie, na czym polega gra z polskimi znakami diakrytycznymi – omawia ciekawostki o języku polskim	– wymienia litery polskiego alfabetu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – bierze aktywny udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

		– zna ciekawostki o języku polskim – pod nadzorem układa zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – wie, jak ułożyć opowiadanie	– wyszukuje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– omawia zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa ciekawe opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– podaje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje ciekawe zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa twórcze opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	
74.	Pani A i pan M – zasady pisowni głosek nosowych	– rozpoznaje głoski nosowe – poprawnie wymawia głoski <i>q</i> i <i>ę</i> – wie, jak zapisać głoski nosowe – poprawnie zapisuje głoski nosowe	– zna głoski nosowe – zna zasady wymowy <i>q</i> i <i>ę</i> – zna zasady pisowni głosek nosowych – wie, jak zapisać wyrazy z głoskami nosowymi	– omawia głoski nosowe – omawia zasady wymowy głosek <i>q</i> i <i>ę</i> – omawia zasady pisowni głosek nosowych – omawia zapis wyrazów z głoskami nosowymi	– wymienia głoski nosowe – stosuje w praktyce zasady wymowy <i>q</i> i <i>ę</i> – stosuje w praktyce zasady pisowni głosek nosowych – poprawnie zapisuje wyrazy z głoskami nosowymi	– stosuje poprawnie w wypowiedziach pisemnych i ustnych zasady pisowni i wymowy głosek nosowych
75.	W każdych okolicznościach umiem użyć okolicznika	– wie, co to jest okolicznik – wie, na jakie pytania odpowiada okolicznik – łączy okolicznik z czasownikiem	– rozpoznaje okolicznik wśród innych części zdania – zna pytania, na które odpowiada okolicznik – tworzy związki wyrazowe z okolicznikiem	– omawia okolicznik jako część zdania – podaje pytania, na które odpowiada okolicznik – omawia związki wyrazowe z okolicznikiem	– podaje cechy okolicznika – wymienia pytania, na które odpowiada okolicznik – określa funkcje okolicznika w zdaniu	– stosuje funkcjonalnie okoliczniki w wypowiedziach ustnych i pisemnych

		– rozpoznaje okoliczniki w zdaniu – wie, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– wyszukuje okoliczniki w zdaniu – rozróżnia okoliczniki i dopełnienia	– podaje zdania z okolicznikami – wyjaśnia, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– uzupełnia wypowiedzenia okolicznikami – podaje różnice między okolicznikami a dopełnieniami	
76.	Patriotyzm. Podsumowanie rozdziału VI + praca klasowa 6 materiał z rozdziału VI	– zna słowo <i>patriotyzm</i> – wie, czym cechuje się rzeczownik – wie, że rzeczownik ma przypisany rodzaj gramatyczny – rozpoznaje samogłoski nosowe – wie, jak zapisać datę – wie, co to są znaki diakrytyczne – podaje przykłady zwyczajów świątecznych – podaje przykład tradycyjnej potrawy – wie, co to jest instrukcja – zna pojęcie dykcji	– wie, na czym polega patriotyzm – rozpoznaje rzeczownik wśród innych części mowy – wie, co to jest rodzaj gramatyczny – zna samogłoski nosowe – zna zasady zapisu daty – zna znaki diakrytyczne występujące w języku polskim – zna polskie zwyczaje świąteczne – zna tradycyjne potrawy – wie, jakie informacje zawiera instrukcja	– omawia pojęcie patriotyzmu – omawia rzeczownik jako część mowy – wyjaśnia, co to jest rodzaj gramatyczny – omawia samogłoski nosowe – omawia zasady zapisu daty – omawia znaki diakrytyczne – omawia polskie zwyczaje świąteczne – omawia tradycyjne potrawy – omawia cechy instrukcji – wyjaśnia, co to jest dykcja – wyjaśnia, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – omawia różne części zdania	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>patriotyzm</i> – podaje cechy rzeczownika – podaje rodzaje gramatyczne wyrazów – wymienia samogłoski nosowe – poprawnie zapisuje datę – poprawnie zapisuje wyrazy ze znakami diakrytycznymi – opowiada o polskich zwyczajach świątecznych – wymienia tradycyjne potrawy – pisze instrukcję – wypowiada się z odpowiednią dykcją	– zna, rozumie i omawia materiał literacki i językowy zawarty w rozdziale VI – tworzy własny tekst we wskazanej formie z użyciem lektur

		– zna odmianę nazwiska Mickiewiczówna – wie, że zdanie ma różne części	– wie, co to jest dykcja – wie, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – zna różne części zdania		– poprawnie odmienia nazwisko Mickiewiczówna – rozpoznaje różne części zdania	
Rozdział VII. Radość						
77.	Wiele radości z codzienności Leopold Staff, <i>Czucie niewinne</i>	– zna pojęcie synonimu – określa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – zna pojęcie sytuacji lirycznej – rozpoznaje środki poetyckie – zwraca uwagę na budowę wiersza – zna pojęcie rymu – dostrzega główną myśl wiersza – zestawia utwór z obrazem – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – pod nadzorem pisze notatkę	– wie, co to jest synonim – nazywa uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – wie, co to jest sytuacja liryczna – nazywa środki poetyckie użyte w wierszu – rozpoznaje budowę wiersza – wie, co to jest rym – dostrzega przesłanie wiersza – dostrzega związek utworu z obrazem – ilustruje emocje podmiotu lirycznego – pisze notatkę	– wyjaśnia, co to jest synonim – wypowiada się na temat uczuć i wrażeń towarzyszących czytaniu wiersza – wyjaśnia, co to jest sytuacja liryczna – omawia środki poetyckie użyte w wierszu – wypowiada się na temat budowy wiersza – wyjaśnia, co to jest rym – wypowiada się na temat przesłania wiersza – wypowiada się na temat związku utworu z obrazem – omawia emocje podmiotu lirycznego – pisze ciekawą notatkę	– podaje synonim słowa <i>radość</i> – omawia uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – omawia sytuację liryczną – określa funkcje środków poetyckich użytych w wierszu – omawia budowę wiersza – rozpoznaje rymy męskie i żeńskie – omawia przesłanie wiersza – omawia związek utworu z obrazem – przedstawia emocje podmiotu lirycznego za pomocą ilustracji	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

					– pisze funkcjonalną notatkę	
78.	Tworzymy ciekawe historie...	– pod kierunkiem pisze opowiadanie – zna pojęcie zwrotu akcji – zna pojęcie puenty – wie, do czego służy plan wydarzeń – uważnie ogląda obraz – wie, na czym polega dialog – wie, czemu służy opis miejsca – wprowadza do opowiadania bohaterów	– pisze opowiadanie – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, co to jest puenta – wie, jak napisać plan wydarzeń – tworzy historię na podstawie obrazu – wie, jak wprowadzić dialog do opowiadania – tworzy opis miejsca – przedstawia bohaterów	– pisze ciekawe opowiadanie – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega puenta – wyjaśnia, jak napisać plan wydarzeń – opowiada historię na podstawie obrazu – wyjaśnia, jak wprowadzić dialog do opowiadania – wyjaśnia, na czym polega opis miejsca – omawia bohaterów	– pisze opowiadanie twórcze – wykorzystuje w opowiadaniu zwrot akcji – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy plan wydarzeń – tworzy ciekawą historię na podstawie obrazu – wprowadza dialog do opowiadania – wprowadza do opowiadania opis miejsca – charakteryzuje bohaterów	– pisze twórcze opowiadanie realizujące wszystkie wymogi tego gatunku
79.	Kto tu rządzi?	– wie, co to są związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wyodrębnia związki wyrazowe – zna pytania stosowane w związkach wyrazowych	– rozpoznaje związki wyrazowe w zdaniach – wie, co to jest związek główny i poboczny – rozpoznaje związki wyrazowe – zadaje odpowiednie pytania	– podaje przykłady związków wyrazowych – wyjaśnia, co to jest związek główny i poboczny – omawia związki wyrazowe – podaje przykłady związków wyrazowych na podstawie ilustracji	– tworzy związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wypisuje związki wyrazowe – tworzy związki wyrazowe na podstawie ilustracji	– stosuje funkcjonalnie w wypowiedziach ustnych i pisemnych związki wyrazowe

		– ogląda uważnie ilustrację	– dostrzega związki wyrazowe na podstawie ilustracji			
80.	O tym, jak rozłożyć zdanie na części	– wyodrębnia części zdania – zna pojęcie rozbioru logicznego zdania – wie, co to jest podmiot i orzeczenie – wie o istnieniu różnych części zdania – wykorzystuje w wypowiedziach różne części zdania – wie, jak tworzyć wykresy zdań	– zna części zdania – wie, na czym polega rozbiór logiczny zdania – rozpoznaje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje różne części zdania – stosuje różne części zdania – tworzy wykresy zdań	– omawia części zdania – wyjaśnia, na czym polega rozbiór logiczny zdania – omawia cechy podmiotu i orzeczenia – omawia różne części zdania – omawia funkcje różnych części zdania – omawia wykresy zdań	– określa części zdania – tworzy rozbiór logiczny zdania – tworzy związek główny – określa różne części zdania – uzupełnia zdanie różnymi częściami zdania – dostosowuje zdania do wykresów	– tworzy wykresy zdania pojedynczego, wyodrębnia części zdania
81.	Czas na spotkanie w większym gronie Jean-Philippe Arrou-Vignod, <i>Prywatka</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – dostrzega czas wydarzeń – wie, kto to jest narrator – dostrzega wydarzenia – czyta tekst ze zrozumieniem – wie, jak napisać zaproszenie	– rozpoznaje tematykę fragmentu – rozpoznaje czas wydarzeń – rozpoznaje narratora – wyodrębnia wydarzenia – głośno czyta tekst – pisze zaproszenie – sporządza listę zadań	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat czasu wydarzeń – wypowiada się na temat narratora – omawia wydarzenia – czyta głośno tekst, interpretując go – pisze ciekawe zaproszenie	– omawia tematykę fragmentu – omawia czas wydarzeń, – charakteryzuje narratora – układa chronologicznie wydarzenia – czyta głośno tekst z uwzględnieniem emocji bohaterów – pisze zaproszenie z uwzględnieniem	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		– wie, co to jest lista zadań		– sporządza funkcjonalną listę zadań	wszystkich cech tej formy wypowiedzi – sporządza listę zadań według wzoru	
82.	Z radością w nieznane... Rafał Witek, <i>Klub latających ciotek</i> (fragmenty)	– wyodrębnia bohaterów utworu – rozpoznaje emocje dzieci – wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest instrukcja – wie, co to jest wypowiedzenie	– przedstawia bohaterów utworu – nazywa emocje dzieci – rozpoznaje tematykę tekstu – podaje cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia	– omawia bohaterów utworu – omawia emocje dzieci – wypowiada się o tematyce utworu – omawia cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia w związku z tekstem	– tworzy notatkę o bohaterach utworu – opowiada o emocjach dzieci – omawia tematykę tekstu – tworzy instrukcję przygotowania balonu do lotu – uzupełnia wypowiedzenia tak, by powstały zdania złożone	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
83.	Czy wyrazy w zdaniu można układać w dowolnej kolejności?	– zna pojęcie szyku wyrazów – tworzy spójne zdania – wie, co to jest rozsypanka – zna pojęcie poprawnego szyku wyrazów – wie, co to jest przydawka	– wie, co to jest szyk wyrazów – zna zasady tworzenia spójnych zdań – tworzy zdania z rozsypanek – wie, na czy polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – zna funkcję przydawki w zdaniu	– wyjaśnia, co to jest szyk wyrazów – omawia zasady tworzenia spójnych zdań – omawia zdania stworzone z rozsypanek – wyjaśnia, na czym polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – omawia funkcje przydawki w zdaniu	– stosuje poprawny szyk wyrazów w zdaniu – stosuje w praktyce zasady tworzenia spójnych zdań – układa z rozsypanych wyrazów zrozumiałe i gramatycznie spójne zdania – poprawia zdania z niewłaściwym szykiem – rozpoznaje zmianę znaczenia w zależności od miejsca przydawki	– stosuje poprawny szyk w wypowiedziach ustnych i pisemnych

84.	Jak czerpać radość z podróży? Magdalena Zarębska, <i>Wakacje u dziadków</i> (fragmenty)	– rozpoznaje temat utworu – podaje cechy idealnej wyprawy – wie, jak opisać krajobraz na podstawie zdjęcia – przysłuchuje się dyskusji – pisze prosty e-mail o pobycie na wakacjach	– opowiada o podróży dzieci pociągiem – opowiada o idealnej wyprawie – opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze udział w dyskusji, – pisze e-mail o pobycie na wakacjach	– wypowiada się na temat podróży dzieci pociągiem – wypowiada się na temat idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze aktywny udział w dyskusji – pisze e-mail do przyjaciół o pobycie na wakacjach	– ocenia zachowanie dzieci w czasie podróży pociągiem – tworzy plan idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze czynny udział w dyskusji – pisze ciekawy e-mail o pobycie na wakacjach	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
85.	Dokąd na wakacje? Do Nowego Sącza! Zjeść nowosądeckie oscypki	– wie, kiedy stosować wielką i małą literę – wie, jak zapisać przymiotniki złożone utworzone od nazw własnych – wie, jak zapisać przymiotniki wchodzące w skład nazw złożonych	– zna zasady pisowni wielką i małą literą – zna zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – zna zasady pisowni przymiotników wchodzących w skład nazw złożonych	– omawia zasady pisowni wielką i małą literą – omawia zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – omawia zasady pisowni przymiotników wchodzących w skład nazw złożonych	– stosuje w praktyce zasady pisowni wielką i małą literą – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników wchodzących w skład nazw złożonych	– stosuje w praktyce zasady pisowni
86.	Lato, przyjdź do nas! Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Kronika</i>	– wie, jak zapisać datę – wie, co to jest temat utworu	– zna sposoby zapisywania dat – rozpoznaje temat wiersza	– omawia sposoby zapisywania dat – wypowiada się o temacie wiersza	– zapisuje daty na trzy różne sposoby – omawia temat wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	<i>olsztyńska</i> (fragmenty)	– wie, kto to jest podmiot liryczny – wie, co to jest obraz poetycki – wie, jak określić nastrój wiersza – rozpoznaje środki poetyckie – wypowiada się na temat planów na lato – wie, że nad wodą trzeba stosować się do zasad bezpieczeństwa	– rozpoznaje podmiot liryczny – wskazuje obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – rozpoznaje nastrój wiersza – nazywa środki poetyckie – mówi o planach na lato – zna zasady dotyczące bezpieczeństwa nad wodą	– omawia podmiot liryczny – omawia obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – wypowiada się na temat nastroju wiersza – omawia środki poetyckie – omawia plany na lato – omawia zasady zachowania bezpieczeństwa nad wodą	– podaje informacje na temat podmiotu lirycznego – opowiada o obrazach poetyckich na podstawie zdjęć – określa nastrój wiersza – określa funkcje środków poetyckich – dokańcza zdania o planach na lato – stosuje w praktyce zasady dotyczące bezpieczeństwa nad wodą	
87.	Koniec wakacji – początek przygód! LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajaczek na rowerze</i>	– wyodrębnia czas i miejsce akcji – zna pojęcie wątku – zna typy powieści – przedstawia wstępną ocenę powieści	– rozpoznaje czas i miejsce akcji – wie, co to jest wątek – rozpoznaje powieść młodzieżową – przedstawia swoją opinię na temat utworu	– wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, co to jest wątek – omawia powieść młodzieżową – omawia zalety i wady powieści	– omawia czas i miejsce akcji – wskazuje wątki – podaje cechy powieści młodzieżowej – ocenia powieść	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
88.	Perypetie rodzinne Mrozów i Tomaszewskich LEKTUROWNIK	– rozpoznaje bohaterów – zna sytuację rodzinną bohaterów	– prezentuje bohaterów – wypowiada się na temat sytuacji	– omawia bohaterów – omawia sytuację rodzinną bohaterów – bierze udział w dyskusji – ocenia białe kłamstwo	– wskazuje postaci pierwszo- i drugoplanowe oraz epizodyczne	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

	Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– wie, na czym polega dyskusja – zna pojęcie białego kłamstwa – wyodrębnia wydarzenia	rodzinnej Oli i Łukasza – przysłuchuje się dyskusji – wie, co to jest białe kłamstwo – opisuje wybrane wydarzenie	– wypowiada się na temat wybranego wydarzenia	– ocenia sytuację rodzinną Oli i Łukasza – bierze czynny udział w dyskusji – wyjaśnia, czym jest białe kłamstwo – opisuje wybrane wydarzenie z punktu widzenia wybranego bohatera	
89.	Co myślą o nas inni, co myślimy sami o sobie LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– wyodrębnia bohaterów – przygotowuje się do rozmowy na temat oczekiwań innych – zna pojęcie stereotypu – łączy powieść z pojęciem stereotypów – zwraca uwagę na konstrukcję utworu – wie, jak przygotować prezentację multimedialną – włącza się w przygotowanie wystawy	– opowiada o Oli, Łukaszu, babci – przysłuchuje się rozmowie na temat oczekiwań innych – wie, co to jest stereotyp – wie, że jest to powieść o przełamywaniu stereotypów – rozpoznaje konstrukcję utworu – przygotowuje prezentację multimedialną o osobach przełamujących stereotypy	– wypowiada się na temat bohaterów, – bierze udział w rozmowie na temat oczekiwań innych, – wypowiada się na temat stereotypu – komentuje, jak zostały przedstawione stereotypy w powieści – omawia konstrukcję utworu – przedstawia prezentację multimedialną – bierze czynny udział w przygotowaniu wystawy prezentującej mocne strony uczniów	– opowiada jak, są postrzegani Ola, Łukasz i babcia, – bierze czynny udział w rozmowie na temat oczekiwań innych, – wyjaśnia, co to jest stereotyp – wypowiada się o przełamywaniu stereotypów w powieści – dostrzega zmianę narratora – przygotowuje ciekawą prezentację multimedialną o osobach przełamujących stereotypy – kieruje pracami przygotowującymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

		prezentującej mocne strony uczniów	– bierze udział w przygotowaniu wystawy prezentującej mocne strony uczniów		wystawę prezentującą mocne strony uczniów	
90.	Dlaczego wyrażanie uczuć jest takie trudne? LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajaczek na rowerze</i>	– zna pojęcie dyskomfortu – potrafi mówić o swoich uczuciach – podaje przykłady trudnych sytuacji – wie, że historie mogą się kończyć w różny sposób	– przysłuchuje się rozmowie o zdarzeniach wywołujących dyskomfort – wie, jak grzecznie mówić o swoich uczuciach – opowiada o trudnych sytuacjach – opowiada o innej wersji wydarzeń	– włącza się do rozmowy – inicjuje wypowiedzi o swoich uczuciach – podaje propozycje, jak pokonać trudne sytuacje – podaje propozycje innej wersji wydarzeń	– bierze czynny udział w rozmowie o zdarzeniach wywołujących dyskomfort – wypowiada się grzecznie o swoich uczuciach – wskazuje skutki trudnych sytuacji – opowiada twórczo o innej wersji wydarzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
91.	Miłość = kłopoty? Historia uczucia Oli i Łukasza LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajaczek na rowerze</i>	– wyodrębnia głównych bohaterów – ma swoje zdanie na temat cech przyjaźni i miłości – wie, jak napisać e-mail – zwraca uwagę na odpowiednie fragmenty powieści	– opowiada o relacjach głównych bohaterów – przysłuchuje się rozmowie o cechach przyjaźni i miłości – pisze e-mail w imieniu Łukasza – opowiada o spotkaniu bohaterów w Gdańsku	– ocenia relacje głównych bohaterów – włącza się do rozmowy o cechach przyjaźni i miłości – pisze rozwinięty e-mail w imieniu Łukasza – omawia spotkanie bohaterów w Gdańsku	– wskazuje etapy relacji między głównymi bohaterami – bierze czynny udział w rozmowie o cechach przyjaźni i miłości – pisze ciekawy e-mail w imieniu Łukasza – wyjaśnia znaczenie spotkania bohaterów w Gdańsku	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
92.	Radość. Podsumowanie	– zna pojęcie rymu	– wie, co to są rymy	– wyjaśnia, co to są rymy	– zna rodzaje rymów	– zna i rozumie wszystkie treści

	rozdziału VII + praca klasowa 7 materiał z rozdziału VII	– wie, czym jest czasownik jako część mowy – wie, co to jest zwrot akcji – zna pojęcie szyku wyrazów w zdaniu – zna pojęcie puenty – zna pojęcie związku głównego – rozpoznaje przymiotniki – pod nadzorem pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wie, na czym polega dialog – wie, co to są tryby czasownika	– rozpoznaje czasownik wśród innych części mowy – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, na czym polega szyk wyrazów – wie, co to jest puenta – wie, co to jest związek główny – wie, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wie, jak zapisać dialog – zna tryby czasownika	– wyjaśnia, co wyróżnia czasownik spośród innych części mowy – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega szyk wyrazów w zdaniu – wyjaśnia, co to jest puenta – określa relacje wyrazów w związku głównym – wyjaśnia, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze ciekawy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wprowadza dialog do opowiadania – rozpoznaje tryby czasownika	– podaje cechy czasownika – wskazuje zwrot akcji – tworzy zdania w odpowiednim szyku – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze twórczy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – zapisuje poprawnie dialog w tekście – stosuje czasowniki w trybie rozkazującym	literackie i językowe zawarte w rozdziale VII
--	--	--	---	---	--	---

Kolejność omawiania lektur i ich lista może ulec zmianie w związku z dostępnością. Przewiduje się aktualizację listy lektur uzupełniających (A. Maleszka: Magiczne drzewo. Czerwone krzesło- 2. półrocze). Tematy zaznaczone kolorem szarym traktuje się jako fakultatywne. Liczba lekcji przeznaczonych na realizację tematów zależy od możliwości i potrzeb klasy.

Opracowanie dokumentu: na podstawie wymagań edukacyjnych wg programu „Zamieńmy słowo” wyd. WSiP (Ewa Nowak); modyfikacja: Agata Sosnowska, Wiktoria Filipiak